

LBRIS

We know
books

AVENTURILE LUI
BOBI RATON

de THORNTON BURGESS
Ilustrații de HARRISON CADY

Traducere și adaptare de Brad Florescu

ANACRONIC

I	BOBI RATON ARE UN VIS URÂT	5
II	BOBI SE MUȘCĂ DE COADĂ	9
III	GROAZNICA SPAIMĂ A LUI BOBI	13
IV	LĂTRUȘ GĂSEȘTE PE CINEVA ACASĂ	17
V	BOBI RATON ÎȘI VINDE PIELEA SCUMP	20
VI	CEVA NU E ÎN REGULĂ CU BOBI RATON	24
VII	BOBI FACE O CĂLĂTORIE CIUDATĂ	28
VIII	DOMNUL DOCTOR PUȘTIUL BUNEA	32
IX	BOBI E ÎN CENTRUL ATENȚIEI	35
X	BOBI TÂNJEȘTE DUPĂ PĂDUREA VERDE	38
XI	CEL MAI FERICIT RATON DIN LUME	42
XII	BOBI GREȘEȘTE ADRESA	47
XIII	BOBI FACE ÎNCĂ O GREȘEALĂ	52
XIV	BOBI ÎȘI DĂ SEAMA DE GREȘEALĂ	55
XV	BOBI MAI ÎNCEARCĂ O DATĂ SĂ DOARMĂ	59
XVI	CIOARĂ NEGRUȚU ÎL DESCOPERĂ PE BOBI	62
XVII	SURPRIZA CELOR DOI VERIȘORI	66
XVIII	URSUL BUF CEL IUTE LA MÂNIE	70
XIX	BOBI PRIMEȘTE O ZGÂLTĂIALĂ ZDRAVĂ	73
XX	PETRICĂ IEPURAȘ ÎL SALVEAZĂ PE BOBI	77
XXI	ÎN SFÂRȘIT, BOBI ÎȘI GĂSEȘTE UN CĂMIN	80
XXII	BOBI ARE UN VECIN	83
XXIII	URSUL BUF DĂ BINEȚE	87

Thornton W. Burgess
The Adventures of Bobby Coon
Ilustrații Harrison Cady
Traducere și adaptare Brad Florescu
Redactor Cella-Maria Cujbă
Tehnoredactor Cristi-Alexandru Dragomir
Toate drepturile asupra acestei ediții aparțin Editurii Anacronic

Mulțumiri Thornton W. Burgess Museum pentru generozitate.
Mulțumiri Ruxandrei Fleșer pentru idee.

© Editura Anacronic, 2025, pentru prezenta ediție

Tiparul executat de XPRMPT

ISBN 978-630-6790-00-5

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
BURGESS, THORNTON WALDO

Aventurile lui Bobi Raton / de Thornton W. Burgess ; il. de Harrison Cady ;
trad și adapt. de Brad Florescu. - Domnești : Anacronic, 2025
ISBN 978-630-6790-00-5

I. Cady, Harrison (il.)
II. Florescu, Brad (trad. ; adapt.)

821.111

I

BOBI RATON ARE UN VIS URÂT

*Mai ai și vise bune,
Trimise de o zână de lumină,
Mai ai și vise rele,
Țesute de o mașteră haină.*

Visele sunt un lucru atât de ciudat... Par atât de reale – deși nu sunt niciodată – încât uneori mă gândesc că sunt urzite de zâne: visele frumoase, de zâne bune, iar visele urâte – de zâne haine. Cred că ai avut și tu și din unele, și din celelalte. Eu sigur am avut, de multe ori. Totuși, Bobi Raton e de părere că zânele n-au nicio treabă cu visele. Și-ar trebui să știe ce vorbește, fiindcă și petrece cea mai

mare parte a iernii dormind. Numai când dormi și se întâmplă să visezi și doar visând poți și care-i treaba cu visele.

Bobi a mai stat treaz doar atâta vreme cât se mai găsea ceva de mâncare, dar când Ghiță Geruțu a înghețat totul bocnă, iar Fratele Crivăț a mânat un viscol zdravăn peste Pădurea Verde, acoperind-o cu zăpadă, Bobi s-a culcușit în casa lui din scorbura lui din castanul *lui* și s-a pus pe somn. Acolo, la căldurică, nu-i păsa nici cât negru sub gheară de frigul de afară sau de vâjâielile și șuierăturile Fratelui Crivăț. În ultimele zile, Bobi cam începuse să gâfâie de la efort de grăsuț ce era; grăsimea aceasta avea să îi țină și de cald, și de foame.

Bobi nu dormea zi și noapte toată iarna, ca Nelu Hârciog. Uneori se mai trezea, mai ales când se mai înmoina. Căscă de câteva ori și se târa până la intrare ca să vadă ce se mai întâmplă pe afară. Uneori, cobora din copac și făcea o plimbare, doar ca să se țină în formă. Dar nu mergea prea mult și, în scurtă vreme, se întorcea acasă pentru un nou somn îndelungat.

Pe măsură ce sfârșitul iernii se apropia, porțiile de somn ale lui Bobi deveneau tot mai scurte. Nu mai era așa gras. De fapt, stomacul lui începuse să protesteze că e cam gol. Probabil că știi cum e să-ți protesteze stomacul în felul acela. E foarte supărător. Când Bobi era treaz, golul din stomac îl

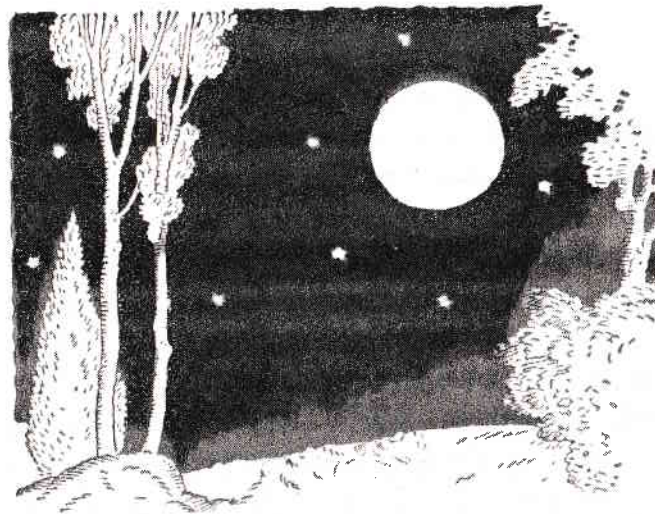

Uneori, cobora din copac și făcea o plimbare, doar ca să se țină în formă.

chînuia fără oprire, iar când dormea, îi dădea vise rele. Bobi ştia foarte bine că zânele nu aveau nicio treabă cu visele acelea; ele erau efectul unui stomac gol, plângăreţ şi pisălog, atîta tot.

Într-o zi, Bobi avu cel mai urât vis dintre toate. Colindase niţel în noaptea dinainte, dar nu găsisese nimic cu care să-l potolească pe scandalagiul de stomac. Se întoarse în pat foarte prost dispus şi imediat ce adormi începu să viseze. La început, avu vise urâte, dar nu urâte de-a binelea. Visa despre mâncăruri delicioase care dispăreau imediat ce încerca să ia o gură din ele. Visele acelea îl făcură să scoată prin somn nişte mormăieli şi nişte mârâieli de tot răsul.

Dar, într-un final, avu un vis urât, urât rău de tot. Unul dintre cele mai urâte vise din viaţa lui. Se făcea că mergea prin Pădurea Verde în treaba lui, când, deodată, întâlni un uriaş groaznic. Speriat, fugi şi se ascunse într-un buştean găunos. Nici nu intrase bine, că uriaşul şi începu să bubuie în buştean cu o bătă barosană. De câte ori lovea, buşteanul răsuna asurzitor. Bobi se simţea ca într-o toabă bătută cu putere. Îl dureau urechile de la vuiet, îl durea capul să-i crape, nu alta. Se simţea îngrozit şi disperat. Da, chiar că era un vis urât, urât rău de tot.

II

BOBI SE MUŞCĂ DE COADĂ

*„Rog să-mi spună cineva
Încă dorm? Sunt treaz deja?”*

Aşa striga Bobi Raton către nimeni, fiindcă nu era nimeni acolo să-l audă. Se simţea îngrozitor. Oricât s-ar fi străduit, nu putea spune dacă e treaz sau dacă doarme şi visează, iar eu unul nu cunosc o stare mai groaznică decât asta.

Aşadar, Bobi era încă prins în acel vis cumplit – cel cu uriaşul groaznic care-l fugărise până la buşteanul găunos şi care bubuia cu bătă aia barosană,

înfricoșându-l de moarte pe Bobi, înnebunindu-l cu bubuielile asurzitoare, umplându-l de fiori pe șira spinării. Bobi încerca să-și facă curaj și să iasă din bușteanul găunos în ciuda uriașului – asta în vis, firește – când, deodată, deschise ochii și se trezi că e în patul lui din scorbură lui din castanul *lui*.

Bobi răsuflă ușurat și fericit; ce bine că toată nenorocirea aceea fusese doar un vis! „Pfu!” pufni el, „Asta da vis urât!”. Dar după o clipă chițâi înspăimântat. Bubuitul acela teribil se auzea din nou. Păi, ori visa ori se trezise? Nu putea spune nici copt. Bubuitul era același ca în bușteanul din vis, dar el nu mai era în bușteanul din vis; era bine-mersi acasă la el, în patul lui călduț. Oare ajunsese acasă fără să-și dea seama, cum se mai întâmplă în unele vise ciudate, iar uriașul cel îngrozitor îl urmărise până aici? Aia era! Mai mult ca sigur, încă visa. Și ar fi dat orice să se trezească odată.

Strânse din ochi cât putu de tare pentru câteva minute. Bubuielile îngrozitoare îi dădeau înainte: *bam, bam, bam*. Apoi, deschise ochii. Nu, clar că aceasta era scorbură lui din castanul *lui*, clar că se simțea cât se poate de treaz. Soarele intra prin gura scorburii și-i lumina creștetul. Și totuși, bubuielile acelea groaznice continuau – *bam, bam, bam!* Încă îl durea capul, mai rău ca înainte. La fiecare bubuitură tresărea, și sudori reci îl înfiorau de la rădăcina cozii până-n vârful nasului. Și înapoi.

Bobi nu se mai simțise așa confuz în viața lui.

– Sunt eu sau nu sunt eu? se smiorcăi. Oare visez și mi se pare că sunt treaz sau sunt treaz și mi se pare că visez? Gata, știi ce fac! Îmi mușc coada, și dacă simt durere o să știu sigur că sunt treaz.

Așadar, Bobi își luă vârful cozii între dinți și mușcă încetitor. Nu se dumiri dacă simte ceva sau doar i se pare. Mușcă din nou, de data asta ceva mai hotărât.

– Au! M-a durut! Asta-nseamnă că sunt treaz! E limpede că sunt treaz! Dar, dacă sunt treaz, ce nenorocire mi se întâmplă? Chiar o fi un uriaș afară care-mi ciomăgește castanul?

Apoi, Bobi mai observă un lucru. Cu fiecare bubuială, casa lui părea că se zdruncină. La început, crezu că i se pare, dar apoi își lipi lăbuțele din față de pereți și simți zguduiele. Avu o senzație oribilă de prăbușire. De-acum se convinsese că e treaz, cât se poate de treaz. La fel de convins era și că ceva îngrozitor se petrecea cu castanul *lui*, iar el nu-și dădea seama ce anume. Mai mult, îi era prea frică să scoată capul afară și să vadă ce-i.